

Karen Von Veh

Bol mučeništva: sablasne žrtve Diane Victor

Diane Victor je 2018. za Aardklop festival umjetnosti, stvorila *The Fourteen Stations* (Četrnaest stanica) kao duboko dirljivu referencu na ubojstva žena u južnoj Africi. Upućujući na četrnaest stanica križa, sablasni portreti žena koje su ubili intimni partneri, projicirani su na gole cimente zidove na uzlaznoj rampi. Gledatelji su mogli zastati kod svake slike i razmišljati o traumama i boli koje su ove žene pretrpjele. Na vrhu rampe, gledatelji su bili u mogućnosti pogledati preko ruba na pod gdje se nalazio ogroman crtež žene kako spava s kosturom (smrću). Crtež je bio napravljen od lebdećeg pepela koji je otrovan nusprodukt termičkog izgaranja ugljena i koji uzrokuje smrtonosnu bolest pluća, silikozu. Portreti na rampi su dimni crteži, napravljeni plamenom svijeće na staklu. Instalacija u cjelosti predstavlja prolaznost života, pokazanu u dimu i pepelu. Četrnaest stanica je nastavak triptiha oblikovanog kao gotički prozor nazvanog *Nema zemlje za starije žene* (2014/2015) s uznemirujućim prikazima nasilja prema ženama i djeci kojima obiluje suvremena Južna Afrika. U oba su rada ženski likovi pretvoreni u suvremene mučenice, spomene na bespomoćnost i potraćeni potencijal. Portreti su u svojoj jednostavnosti upečatljivi i snažni i u usporedbi sa svjetlom okupanim šarenim svecima, pobjedonosno prikazanima na vitrajima gotičkih crkava, ove žrtve djeluju nematerijalno i bespomoćno. Sablasni efekt čuva sjećanje na njihovo mučeništvo i ne slavi njihove živote.